

govez Fr. Dežman v Ljubljani (na Sv. Petra cesti h. št. 8.), pri katerem jedinem so Gregorčičeve „Poezije“ na prodajni.

— Pripovedke za mladino Spisal *Fr. Hubad*. I. in II. zvezek Založil in natisnil W. Blauke v Ptuiju 1883, m. 8, 72, oziroma 81 strani. Cena zvezku po 20 kr. — Gospod profesor Hubad je že pred šestimi leti izdal prvi zvezek „Pripovedek za mladino“, obsezajoč sedem lepih slovenskih, srbskih in čeških pravljic in pripovedek. Lična ta knjižica je jako dobro došla vsem našim šolskim knjižnicam in v kratkem času se je razprodala popolnoma, da jo je gospod pisatelj zdaj priredil že v *drugem natisku*.

Drugemu natisku I. zvezka je pa g. pisatelj dodal še II. zvezek, v katerem objavlja trinajst v resnici krasnih narodnih pravljic in pripovedek, za mladino prirejanih po slovenskih, nemških, srbskih, čeških in ruskih narodnih pripovedkah. Naravnost povemo, da med vsemi pisatelji našimi, ki pišejo knjige za mladino, ugaja nam najbolj g. profesor Hubad, ki z dobrim ukusom snov spisom svojim zajema iz večnolepega zlatega narodnega pesništva. Zatorej ponavljamo željo, izrečeno že leta 1882., ko je prišel na svetlo I. zvezek, da bi g. pisatelj pridno nadaljeval zbirko svojo in da bi ga krepkó podpirali z obilim naročevanjem vsi, kateri se vestno brigajo za to, da mladina naša dobí čimdalje več dobrih knjig v rokó.

— Jos. Stritarja zbrani spisi. — Peti zvezek: Poučni spisi. Ig. pl. Kleinmayr & Fedor Bamberg v Ljubljani 1888, m. 8, 451 strani. Cena nevezanemu zvezku po 2 gld. 50 kr., po pošti 2 gld. 60 kr., vezanemu v platno 3 gld. 10 kr., po pošti 3 gld. 25 kr., vezanemu v polusnje 3 gld. 49 kr., po pošti 3 gld. 55 kr. —

Ta zvezek nam prinaša »Kritična pisma«, katera je bil Stritar prvič priobčil l. 1867. in 1868. v Janežičevem »Glasniku«, dalje epohalno njegovo razpravo o Preširnu, natisneno v »Klasi z domačega polja«, in napósled »Pogovore« iz raznih letnikov »Zvonovih«. Znano je, da so ravno ti spisi Stritarjevi v slovstvu našem eminentnega pomena. Poleg živega vzgleda, katerega je Stritar dajal pesnikom in pisateljem slovenskim z vzornimi svojimi pesniškimi proizvodi, nobena stvar na razvoj novejšje literature naše ni vplivala takó, kakor raznovrstni kritični spisi Stritarjevi, v katerih se nam kaže široko duševno obzorje, bister razum, bogato znanje krasoslovnih zakonov in vsa divna moč Stritarjevega peresa.

— Vrtnarstvo s posebnim oziram na obdelovanje in oskrbovanje šolskih vrtov. Po naročilu visokega c. kr. kmetijskega ministerstva spisal *Gustav Pirc*, tajnik c. kr. kmetijske družbe kranjske in popotni učitelj. S 180 podobami Založila c. kr. kmetijska družba kranjska, natisnili Blaznikovi nasledniki v Ljubljani 1888, v. 8, 147 strani. — Cena vezani knjigi za učitelje in šole po 75 kr., za vse druge po 1 gld. —

Po ljudskih šolah naših nobena stvar v obče ni takó zanemarjena, kakor šolske knjižnice in zlasti šolski vrti. Učitelji prineso že iz učiteljišča premalo praktične izobrazbe v življenje in da bi se potem sami izurili v šolskem vrtnarstvu, za to jim je doslej pomanjkovalo vsakega domačega učnega pripomočka. Da se odpravi ta nedostatek, naročilo je c. kr. poljedelsko ministerstvo kmetijske družbe tajniku g. *Gustavu Pircu*, spisati učno knjigo o šolskem vrtnarstvu. G. Pirc je v vsakem oziru izvrstno ustregel temu naročilu. Podal nam je knjigo pregledno osnovano, popularno pisano, na mnoge svoje izkušnje oprto, skratka knjigo, katero so šolski vrtnarji naši krvavo potrebovali in katera jim bode odslej navod v tej prekoristni stroki šolstva našega. Knjiga je razdeljena na pet poglavij: I. Splošni del, kjer pisatelj razpravlja o razdelitvi šolskega vrta, o vrtni ograji in vrtnih potih, o izboljšanju zemlje, o orodji in gradivu, potrebnem za obdelovanje šolskega vrta; II. sadjarstvo, III. vinarstvo, IV. zelenjadarstvo in V. lepotično vrtnarstvo. Vsa poglavja

so s primernimi podobami bogato ilustrovana. Tudi vnanja oprava je taka, da dela čast Blaznikovi tiskarni: papir je lep, ilustracije dobre, tisek čist in razločen. Knjiga je vrhu tega lepo vezana, nevezani izvodi se niti ne prodajajo. Izpolnujemo samo svojo dolžnost, ako to izborna knjigo priporočamo vsemu učiteljstvu našemu in vsem našim šolskim oblastvom.

Zarnikovi zbrani spisi. »Narodna Tiskarna« bode izdala izbrane spise pokojnega doktorja V. Zarnika. Spise pripovedne in humoristične vsebine bode uredil g. Ivan Železnikar, politične spise g. dr. Jos. Vošnjak.

Društvo tiskarjev, kamenopiscev in kamenotiskarjev na Kranjskem bode dne 1. julija 1888. praznovalo trojni praznik, namreč: oblétnico Gutenbergovo, dvajsetletnico svojega obstanka in *petdesetlétnico* gospoda *Antona Pleška*, strojevodja v »Narodni Tiskarni«. Da se dostojno proslavi ta trojni praznik, priredi društvo več svečanostij. Najprej bode društvo dne 1. julija ob 11. uri dopoldne v društveni dvorani pozdravilo slavljence Pleška ter mu izročilo častno darilo; potem bode slavnostni banket v Ferlinčevi gostilni »pri Zvezdi« in napósled popoldne ob 4. uri slavnostni koncert na Koslerjevem vrtu, pri katerem bodeta sodelovala pevsko društvo »Slavec« in vojaška godba. — Dobro urejene tiskarne so v kulturnem življenji vsakega národa posebnega pomena. Zlasti v Slovencih je z ustanovitvijo vsake nove tiskarne združen znaten napredek in slovenske učence Gutenbergove nahajamo povsod v prvih vrstah pri národnem delu. Zatorej želimo od vsega srca, da bi tudi nadalje srečno napredovalo in uspevalo društvo, katero so si osnovali v svojo podporo pred dvajsetimi leti. A tudi slavilcem, ki se danes zbirajo okoli čestitáka *Antona Pleška*, pridružuje se »Ljubljanski Zvon« s hvaležnim srcem. Petdeset let je v življenji vsakega človeka važna dóba, zlasti pa, če teh petdeset let prebije kdo na takem težkem in odgovornem mestu, kakor jih je prebil gosp. strojevodja Pleško. Leta 1838. se je mlad deček v Miličevi tiskarni v Ljubljani zapisal »črni umetnosti« tipografiji in kot vesten in točen delavec je, izvzemši kratko dóbo, katero je preživel v Lloydovi tiskárni v Trstu, ves čas življenja svojega najboljše moči posvetil domačim tiskárnam, najprej Blaznikovi, pozneje nad dvajset let Bambergovi in zdaj služi že šestnajsto leto »Narodni Tiskarni«. Tistim bralcem, ki ne vedó, kakšen opravke ima v tiskárni strojevodja, moramo povedati, da je poleg spretnega stavca razumen strojevodja v tiskarni najvažnejša oseba. Od njega je zavisno, da je tisek lep, čist in razločen, kar zlasti po noči ni tako lahko pogoditi, kakor bi kdo mislil. G. Pleška si moral opazovati, kako natančno je zvrševal posel svoj. Kakor pokojni stavec Bonač, tako je bil tudi g. Pleško zvesto-ndan ves čas tudi »Ljubljanskemu Zvonu« in je posebno pazil na to, da je naš list v dostojni zunanji obliki prihajal na svet. Navzlic svojim letom nikdar ni bil nejevoljen, ako je moral zaradi »Ljubljanskega Zvona« do 10. ure zvečer ali do polunóči ostajati v tiskárni. »Če je treba, pa bo!« rekel je mirno in brez vsega nepotrebnege besedovanja pazil na delo svoje. Zatorej se o petdesetlétnici njegovi tudi naš list hvaležno spominja vrlega moža ter mu kliče: »Bog te živi še mnogo mnogo let!«

»Narodna Tiskarna« je o Pleškovi petdesetlétnici izdala spominski list, ki je brez dvojbe v tipografskem oziru najlepše delo, kar ga je doslej prišlo iz tega zavoda in nam je jasen dokaz o lepem njegovem napredku.

Nekoliko črtic o Jakopu Gallusu. V 5. zvezku »Ljubljanskega Zvona« leta 1886. na 318. in 319. strani je objavil gospod J. Leban životopisne črtice o slavnem skladatelji in rojaku slovenskem Jakopu Gallusu ter pozval rojake svoje, da bi se bolj zanimali za tega imenitnega moža, da bi bilo možno natančneje sestaviti popis njegovega življenja in delovanja, posebno pa, da bi se zvedelo, v katerem kraju na Kranjskem je bil porojen ta slavni glasbeni umetnik.